

สรุปข้อมูลกฎหมายบางฉบับที่สำคัญในสาขาอุตสาหกรรมสาธารณสุข

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
<p>1. พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545</p>	<p>มาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ชนชาวไทยย่อมมีสิทธิเสมอในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติ และการให้บริการสาธารณสุขของรัฐต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีส่วนร่วมเท่าที่จะกระทำได้และมาตรา 82 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง ด้วยเหตุนี้จึงต้องมาตรฐาน โดยมีองค์กรกำกับดูแลซึ่งจะดำเนินการโดยมีส่วนร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาค</p>	<p>1. นิยามที่สำคัญ “บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขซึ่งให้โดยตรงแก่บุคคลเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ให้รวมถึงการบริการการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ “สถานบริการ” หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ของเอกชน และของสภาวิชาชีพ รับรองสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด</p> <p>2. การรับรองสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพกล่าวถึง สิทธิของบุคคลที่จะเข้าถึงการบริการสาธารณสุขอย่างที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ บุคคลที่มีสิทธิที่จะประสงค์จะใช้สิทธิ ให้ยื่นคำขอลงทะเบียนต่อสำนักงานหรือหน่วยงานที่กำหนด เพื่อเลือกหน่วยบริการเป็นหน่วยบริการประจำ บุคคลที่ได้ลงทะเบียนแล้วให้ใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขได้จากหน่วยบริการประจำของตนหรือหน่วยบริการปฐมภูมิในเครือข่ายหน่วยบริการที่เกี่ยวข้อง หรือจากหน่วยบริการอื่นที่หน่วยประจำบริการของตนหรือเครือข่ายหน่วยบริการที่เกี่ยวข้องส่งต่อ</p> <p>3. กำหนดให้มีคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ กำหนดมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขของหน่วยบริการ และเครือข่ายหน่วยบริการ และกำหนดมาตรการในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้มีประสิทธิภาพ กำหนดหลักเกณฑ์การให้บริการสาธารณสุข ตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด</p> <p>4. กำหนดให้มีสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน คณะอนุกรรมการของคณะกรรมการดังกล่าว และคณะกรรมการสอบสวน ทั้งมีหน้าที่รวบรวม และ</p>	<p>- สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ เอกชน - สภาวิชาชีพไทย หน่วยบริการประกอบโรคศิลปะ สาขาต่าง ๆ -สถานบริการสาธารณสุขอื่นที่คณะกรรมการกำหนด -บุคคลผู้มีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุข</p>	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	<p>ประชาชนเพื่อจัดการให้มีระบบการรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพทั้งประเทศ และให้ประชาชนชาวไทยมีสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานด้วยกันทุกคน นอกจากนี้ เนื่องจากในปัจจุบันระบบการให้ความช่วยเหลือในด้านการรักษาพยาบาลมีอยู่หลายระบบ ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินซ้ำซ้อนกัน จึงสมควรนำระบบการช่วยเหลือดังกล่าวมาจัดการรวมกันเพื่อลดค่าใช้จ่ายในภาพรวมในด้านสาธารณสุขมิให้เกิดการซ้ำซ้อนกันดังกล่าวและจัดระบบใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>	<p>วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการบริการสาธารณสุข จ่ายค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุขตามที่คณะกรรมการกำหนด และกำกับดูแลหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการในการให้บริการสาธารณสุขให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>5. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย สนับสนุนและส่งเสริมการจัดบริการสาธารณสุขของหน่วยบริการ</p> <p>6. กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการ ตามที่กฎหมายกำหนด และมีอำนาจสั่งให้หน่วยบริการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขที่กำหนด ชำระค่าปรับทางปกครอง</p>		
<p>2. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2542</p>	<p>เพื่อให้มาตรการคุ้มครองและส่งเสริมให้เอกชน ชุมชนและองค์กรเอกชนตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน</p>	<p>1. นิยามที่สำคัญ</p> <p>“ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า พื้นความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย</p> <p>“การแพทย์แผนไทย” หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจวินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และให้หมายความรวมถึงการเตรียมการผลิตยาแผนไทย และการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ ทั้งนี้ โดยอาศัยความรู้หรือตำราที่ได้ถ่ายทอดและพัฒนาสืบต่อกันมา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนชาวบ้าน - เจ้าของตำรับยา - ประชาชนในพื้นที่ - ผู้ประกอบการด้านการแพทย์แผนไทย - ผู้ครอบครองสมุนไพรควบคุม 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>“ตำราการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า หลักวิชาการต่างๆ เกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย ทั้งที่ได้บันทึกไว้ในสมุดไทย ใบลาน ศิลาจารึก หรือวัสดุอื่นใด หรือที่มิได้มีการบันทึกกันไว้แต่เป็นการเรียนรู้หรือถ่ายทอดสืบต่อกันมาไม่ว่าด้วยวิธีใด</p> <p>“ยาแผนไทย” หมายความว่า ยาที่ได้จากสมุนไพรโดยตรงหรือที่ได้จากการผสมปรุง หรือแปรสภาพสมุนไพร และให้หมายความรวมถึงยาแผนโบราณตามกฎหมายว่าด้วยยา</p> <p>“ตำรับยาแผนไทย” หมายความว่า สูตรซึ่งระบุกรรมวิธีการผลิตและส่วนประกอบสิ่งปรุงที่มียาแผนไทยรวมอยู่ด้วยไม่ว่าสิ่งปรุงนั้นจะมีรูปลักษณะใด</p> <p>“สมุนไพร” หมายความว่า พืช สัตว์ จุลชีพ ธาตุวัตถุ สารสกัดดั้งเดิมจากพืชหรือสัตว์ที่ใช้หรือแปรสภาพหรือผสมหรือปรุงเป็นยาหรืออาหารเพื่อการตรวจวินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือส่งเสริมสุขภาพร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ และให้หมายความรวมถึงถิ่นกำเนิดหรือถิ่นที่อยู่ของสิ่งดังกล่าวด้วย</p> <p>2. การคุ้มครองตำรับยาแผนไทย และตำราการแพทย์แผนไทย มีการคุ้มครอง 3 ระดับ คือ</p> <p>(1) ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ คือ ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยที่มีประโยชน์หรือมีคุณค่าในทางการแพทย์หรือการสาธารณสุขเป็นพิเศษ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนดให้เป็นตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยของชาติ ดังนั้น หากผู้ใดประสงค์จะนำตำรับยาแผนไทยของชาติไปขอขึ้นทะเบียนตำรับยาและขออนุญาตผลิตตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือนำไปทำการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาเป็นตำรับยาใหม่ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าหรือประสงค์จะทำการศึกษาวิจัย ตำราการแพทย์แผนไทยของชาติเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยขึ้นมาใหม่เพื่อนำประโยชน์ในทางการค้า ผู้นั้นจะต้องยื่นคำขอรับอนุญาตใช้ประโยชน์และชำระค่าธรรมเนียมรวมทั้งค่าตอบแทนสำหรับการใช้ประโยชน์ดังกล่าวต่อผู้อนุญาต</p>	<p>- ผู้ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาต่างๆ</p> <p>- ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิ</p>	

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>(2) ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยทั่วไป คือ ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทย ที่มีการใช้ประโยชน์กันอย่างแพร่หลาย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศ กำหนดให้เป็นตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยทั่วไป</p> <p>(3) ตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยส่วนบุคคลบุคคลที่มีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติเป็นผู้คิดค้น หรือผู้ปรับปรุงหรือพัฒนา หรือสืบทอดตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทย บุคคลผู้นั้นมีสิทธินำตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์แผนไทยของตน มาขอจดทะเบียนสิทธิเป็นผู้ทรงสิทธิได้ และผู้ทรงสิทธิเท่านั้น มีสิทธิในการผลิตยาและใช้ศึกษาวิจัย จำหน่าย ปรับปรุงหรือพัฒนาตำรับยาแผนไทยหรือภูมิปัญญา ในตำราการแพทย์แผนไทยที่ได้จดทะเบียนไว้ และอนุญาตให้บุคคลใช้สิทธิของตนได้ ของผู้ทรงสิทธิและมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา 50 ปี นับแต่วันที่ผู้ทรงสิทธิแก่ความตาย</p> <p>3. การคุ้มครองสมุนไพร กฎหมายได้กำหนดเงื่อนไข ดังนี้</p> <p>(1) กำหนดจำนวนหรือปริมาณของสมุนไพรควบคุมที่ครอบครอง ใช้ประโยชน์ ดูแล เก็บรักษา หรือขนย้ายที่ต้องแจ้งต่อนายทะเบียน</p> <p>(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้งตามข้อ (1)</p> <p>(3) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการครอบครอง การใช้ประโยชน์ การดูแล การเก็บรักษา หรือการขนย้ายสมุนไพรควบคุม</p> <p>(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการศึกษาวิจัยสมุนไพรควบคุม</p> <p>(5) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งออกสมุนไพรควบคุมเพื่อการค้าและที่มิใช่เพื่อการค้า หรือในการจำหน่าย หรือแปรรูปสมุนไพรควบคุมเพื่อการค้า</p> <p>(6) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครอง ป้องกัน หรือระงับหรือบรรเทาอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่สมุนไพรควบคุม</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
<p>2.1 กฎกระทรวง การขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การสอบสวนและการพิจารณาวินิจฉัย และแบบหนังสือสำคัญ แสดงการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2555</p>		<p>การขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย การสอบสวนและพิจารณาวินิจฉัยกรณียื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยร่วมกันหลายคน และแบบหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย เอกสารและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนเป็นบุคคลสัญชาติไทยและมีคุณสมบัติตามมาตรา 21 และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 22 และมาตรา 23 ในพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2542 ให้ยื่นต่อนายทะเบียนส่วนกลางให้ยื่นที่กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย ส่วนจังหวัดอื่นให้ยื่นที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 2. การสอบสวนและพิจารณาวินิจฉัยกรณียื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยร่วมกันหลายคน เมื่อเอกสารและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนและไม่มีลักษณะห้ามมิให้จดทะเบียนตามมาตรา 22 นายทะเบียนกำหนดวันสอบสวนและแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิทราบ เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอบันทึกสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นและเหตุผลของนายทะเบียนไปยังปลัดกระทรวง เมื่อปลัดกระทรวงมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการมีสิทธิร่วมกันในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ขอจดทะเบียนแล้ว ให้นายทะเบียนแจ้งคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงไปยังผู้ขอจดทะเบียนทุกคนโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ 		
<p>2.2 กฎกระทรวง การอนุญาตของผู้ทรงสิทธิในการให้บุคคลอื่นใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และการเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยโดยนายทะเบียน พ.ศ. 2555</p>		<p>การอนุญาตของผู้ทรงสิทธิในการให้บุคคลอื่นใช้สิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และการเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยโดยนายทะเบียน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การอนุญาตของผู้ทรงสิทธิในการให้บุคคลอื่นใช้สิทธิในภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย ผู้ใช้สิทธิต้องมีสัญชาติไทยและไม่เคยถูกเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยอย่างเดียวกันกับที่จะอนุญาตด้วยเหตุตามมาตรา 41 เว้นแต่จะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ กรณีที่มีผู้ทรงสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยร่วมกันหลายคนการอนุญาต 		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>ให้ใช้สิทธิจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิร่วมทุกคน และผู้ทรงสิทธิและผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยแจ้งการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสืออนุญาตให้ใช้สิทธิไปยังนายทะเบียนที่รับผิดชอบทะเบียนสิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิ</p> <p>2. การเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยโดยนายทะเบียน เมื่อผู้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยใช้สิทธิในลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้เพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย โดยนายทะเบียนทำหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้นทราบเพื่อยื่นคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง กรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ทรงสิทธิและผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว การอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ทรงสิทธิและผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน</p>		
<p>3. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558</p>	<p>พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2535 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิก</p>	<p>1. นิยามที่สำคัญ</p> <p>“เครื่องสำอาง” หมายความว่า วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โยย ฟน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงการใช้กับฟันหรือเยื่อในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทินต่างๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดแจ้งการผลิตเพื่อขาย - ผู้นำเข้าเพื่อขาย - ผู้รับจ้างเพื่อผลิตเครื่องสำอาง 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
	<p>ประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการค้ากับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ในการนี้จึงต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางของประเทศไทย มีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง กำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอางและมาตรการควบคุมเครื่องสำอาง</p>	<p>สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอก ร่างกาย วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉาะหรือวัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง</p> <p>“ใบรับจดแจ้ง” หมายความว่า ใบแสดงรายละเอียดของเครื่องสำอางแต่ละผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับจดแจ้งออกให้แก่ผู้จดแจ้ง</p> <p>2. การจดแจ้งและการรับจดแจ้งเครื่องสำอาง กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางเพื่อขาย นำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขายหรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดแจ้ง และเมื่อผู้รับจดแจ้งได้ออกใบรับจดแจ้งให้แล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางได้ โดยผู้จดแจ้งจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุ สถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง การรับจดแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง และการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพิ่มเติมอายุใบรับจดแจ้งให้มีอายุ 3 ปี นับแต่วันที่ออกใบรับจดแจ้ง และเพิ่มเติมการต่ออายุใบรับจดแจ้ง รวมทั้งกำหนดค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบรับจดแจ้งไว้ในค่าธรรมเนียมทำร่างพระราชบัญญัติ กำหนดให้ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดแจ้งโดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด กำหนดให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งไม่รับจดแจ้งเครื่องสำอาง หากเครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้หรือใช้เข้าไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือเป็นชื่อที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือทำลายคุณค่าภาษาไทย ผู้จดแจ้งที่ต้องการขอออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอางให้ยื่นคำร้องต่อผู้รับจดแจ้ง</p> <p>3. ฉลากและเครื่องสำอาง กำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดจะต้องมีฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยจะต้องใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจ</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	<p>ที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐานให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>	<p>ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ใช่ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงามของไทย และต้องใช้ข้อความภาษาไทย ยกเว้นเครื่องสำอางที่นำเข้าซึ่งไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษาเนบรูหรือหีบห่อในขณะนำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย รวมทั้งต้องระบุชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าและผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน ปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสาร ทุกชนิด ที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต และข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งหยุดแจ้งเลิกใช้ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามร่างมาตรา ๒๒หรือดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง กำหนดให้ผู้จัดแจ้งสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาให้ความเห็นเป็นการล่วงหน้าได้ว่า ฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นมีข้อความที่ฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่</p> <p>4. การควบคุมเครื่องสำอาง กำหนดให้การนำเข้าเครื่องสำอางต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง และให้ผู้จัดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้แจ้งไว้</p> <p>(1) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิต หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน และเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต หรือขาย และเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจดแจ้ง กำหนดลักษณะของเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอมและเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p> <p>(2) กำหนดให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่ได้แจ้งไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข จะต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ไม่ได้จดแจ้ง เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาสั่งให้เลิกใช้</p> <p>(3) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนผลิตหรือนำเข้า หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนผลิตหรือนำเข้า</p> <p>5. การเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง กฎหมายกำหนดให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีที่จดแจ้งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จดแจ้ง กำหนดให้ผู้รับจดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางได้ ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีที่ผู้จัดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของเครื่องสำอางนั้นไปเป็นวัตถุประสงค์อื่น</p> <p>6. การโฆษณา</p> <p>(1) กำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่ ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือก่อให้เกิดผลเสียโดยรวม</p> <p>(2) กำหนดรายละเอียดของข้อความที่มีลักษณะดังกล่าว เช่น ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน</p> <p>(3) กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่ วิธีโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค</p> <p>(4) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาเครื่องสำอางใดที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
<p>3.1 กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม พ.ศ. 2553</p>		<p>ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโฆษณา วิธีการโฆษณา หรือห้ามการโฆษณาเครื่องสำอางดังกล่าว</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมการนำไปปฏิบัติและสิ่งที่จะต้องตรวจสอบ</p> <ol style="list-style-type: none"> กรณีบุคคลธรรมดา ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แจ้ง สำเนาทะเบียนบ้านของสำนักงานและสถานที่ผลิตสถานที่เก็บเครื่องสำอาง สำเนาทะเบียนพาณิชย์ (ถ้ามี) แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักงาน สถานที่ผลิตและสถานที่เก็บเครื่องสำอาง หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ กรณีนิติบุคคล ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจทำการแทนผู้แจ้ง สำเนาทะเบียนบ้านของสำนักงานและสถานที่ผลิตสถานที่เก็บเครื่องสำอาง สำเนารับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน หลักฐานแสดงการเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักงาน สถานที่ผลิต และสถานที่เก็บเครื่องสำอาง หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ 		
<p>4. พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562</p>	<p>สมควรมีกฎหมายควบคุมและกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สมุนไพร สำ ห ร ับ ม นุ ษ ย์ โ ต ย มี คณะกรรมการนโยบายสมุนไพร แห่งชาติ ทำหน้าที่ กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ ด้านผลิตภัณฑ์สมุนไพรแห่งชาติ และมีคณะกรรมการผลิตภัณฑ์สมุนไพรทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในการกำหนด</p>	<ol style="list-style-type: none"> นิยามที่สำคัญ “สมุนไพร” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากพืช สัตว์ จุลชีพ หรือแร่ที่ใช้ ผสม ประจุ หรือแปรสภาพ เป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพร “ผลิตภัณฑ์สมุนไพร” หมายความว่า (1) ยาจากสมุนไพร และให้หมายความรวมถึงยาแผนไทย ยาพัฒนาจากสมุนไพร ยาแผนโบราณที่ใช้กับมนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือยาตามองค์ความรู้การแพทย์ทางเลือกตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อการบำบัด รักษา และบรรเทาความเจ็บป่วยของมนุษย์ หรือการป้องกันโรค (2) ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบสำคัญที่เป็นหรือแปรสภาพจากสมุนไพร ซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่ มนุษย์เพื่อให้เกิดผลต่อสุขภาพหรือการทำงานของร่างกายให้ดีขึ้น เสริมสร้างโครงสร้างหรือการทำงานของร่างกาย หรือลดปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรค (3) วัตถุที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์สมุนไพร - ผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพร - ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน - ผู้ประกอบการผู้ปลูกสมุนไพรควบคุม 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	<p>หลักเกณฑ์เพื่อควบคุมและกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยระบบการอนุญาต การขึ้นทะเบียน การแจ้งรายละเอียดและการจัดแจ้ง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีบทบาทยุติเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างเป็นระบบและครบวงจรซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยมีความปลอดภัย มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งเพิ่มมูลค่าในการส่งออกไปยังต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น</p>	<p>มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร (4) วัตถุประสงค์อื่นตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพร แต่ไม่หมายความรวมถึง (ก) วัตถุประสงค์อื่นที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการเกษตร การอุตสาหกรรม หรือการอื่นตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด (ข) วัตถุประสงค์เป็นยาแผนปัจจุบัน ยาแผนโบราณสำหรับสัตว์ อาหารสำหรับมนุษย์หรือสัตว์ เครื่องกีฬา เครื่องมือเครื่องใช้ในการส่งเสริมสุขภาพ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ วัตถุประสงค์อื่นที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ วัตถุอันตราย หรือวัตถุประสงค์อื่นตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>“ยาแผนไทย” หมายความว่า ยาที่ได้จากสมุนไพรโดยตรง หรือที่ได้จากการผสม ปรง หรือแปรรูปสมุนไพร ที่มุ่งหมายสำหรับใช้ตามศาสตร์องค์ความรู้ การแพทย์แผนไทยหรือยาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นยาแผนไทย</p> <p>“ยาพัฒนาจากสมุนไพร” หมายความว่า ยาที่ได้จากสมุนไพรโดยตรง หรือที่ได้จากการผสม ปรง หรือแปรรูปสมุนไพร ที่ไม่ใช่ยาแผนไทยและยาตามองค์ความรู้ การแพทย์ทางเลือก</p> <p>“การแพทย์แผนไทย” หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และให้หมายความรวมถึงการเตรียมหรือการผลิตยาแผนไทย ทั้งนี้ โดยอาศัยความรู้หรือตำราที่ได้ถ่ายทอดและพัฒนาสืบต่อกันมา</p> <p>2. การขออนุญาตและการอนุญาต ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่รัฐมนตรีได้ประกาศไว้ตามกฎหมาย ให้ยื่นคำขออนุญาต และเมื่อผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้แล้วจึงจะผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรนั้นได้ สำหรับการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด</p> <p>3. คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต เจ้าของกิจการที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาต ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย มีสถานที่ผลิต นำเข้า ขาย หรือ</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>เก็บรักษาผลิตภัณฑ์สมุนไพร และมีอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด มีผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการและไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันยื่นคำขออนุญาต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรตามกฎหมายนี้ภายในระยะเวลาสองปีก่อนวันยื่นคำขออนุญาต ไม่ใช่ชื่อในการประกอบพาณิชย์กึ่งค้าหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์ของผู้รับอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบ 2 ปี</p> <p>4. การขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพร ผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเพื่อขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่รัฐมนตรีประกาศให้นำผลิตภัณฑ์นั้นมาขอขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรกับผู้อนุญาตเสียก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรแล้ว จึงผลิตหรือนำเข้าเพื่อขายได้</p> <p>ในกรณีที่มีนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามด้วย</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่กรณีข้างต้น ไม่ใช่บังคับแก่กรณีตัวอย่างผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่จะผลิตหรือนำเข้าเพื่อขอขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพร ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่จะผลิตหรือนำเข้าเพื่อการศึกษาวิจัย การวิเคราะห์ การแสดงนิทรรศการ หรือการบริจาคม วัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร การผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อประโยชน์ในการรักษาโรคเฉพาะราย ตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างผลิตภัณฑ์สมุนไพร</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
		<p>ตาม หรือผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ สมุนไพรเพื่อวัตถุประสงค์ตาม ให้ผู้ผลิตหรือผู้ นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาต ทั้งนี้ การแจ้งและการผลิตหรือนำเข้าดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>5. การแจ้งรายละเอียดและการจดทะเบียนผลิตภัณฑ์สมุนไพร ผู้ใดจะผลิตหรือ นำเข้าเพื่อขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่รัฐมนตรีประกาศให้นำผลิตภัณฑ์นั้นมาขอแจ้ง รายละเอียดหรือจดทะเบียนกับผู้อนุญาตเสียก่อน และเมื่อได้ใบรับแจ้งรายละเอียดหรือ ใบรับจดทะเบียนผลิตภัณฑ์สมุนไพรแล้วจึงผลิตหรือนำเข้าเพื่อขายได้</p> <p>ใบรับแจ้งรายละเอียดหรือใบรับจดทะเบียนให้มีอายุ 5 ปีนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้ง รายละเอียดหรือใบรับจดทะเบียน การต่ออายุใบรับแจ้งรายละเอียดและการต่ออายุใบ รับจดทะเบียน ให้นำความในมาตรา 40 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>6. การควบคุมผลิตภัณฑ์สมุนไพร</p> <p>ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขาย ผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอม ผลิตภัณฑ์สมุนไพรผิด มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเสื่อมคุณภาพ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน ตำรับ ไม่ได้แจ้งรายละเอียด หรือไม่ได้จดทะเบียนแล้วแต่กรณี ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ถูก เพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับ ใบรับแจ้งรายละเอียดหรือใบรับจดทะเบียน</p> <p>ผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอมคือ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรหรือวัตถุที่ทำเทียมทั้งหมด หรือบางส่วน เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรแท้ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่แสดง ชื่อผลิตภัณฑ์หรือแสดงวัน เดือน ปีที่สิ้นอายุ ซึ่งไม่ใช่ความจริง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ แสดงชื่อ เครื่องหมายของผู้ผลิต หรือที่ตั้งสถานที่ผลิตซึ่งไม่ใช่ความจริง ผลิตภัณฑ์ สมุนไพรที่แสดงฉลากหรือเอกสารกำกับผลิตภัณฑ์ซึ่งไม่ใช่ความจริง ผลิตภัณฑ์ สมุนไพรที่แสดงว่าเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรตามตำรับที่ขึ้นทะเบียนแจ้งรายละเอียด หรือจดทะเบียนไว้ซึ่งไม่ใช่ความจริง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้ในตำรับที่ขึ้นทะเบียนแจ้งรายละเอียด จดแจ้ง หรือมีค่าคลาดเคลื่อนผิด จากเกณฑ์ที่ประกาศกำหนด</p> <p>ผลิตภัณฑ์สมุนไพรผิดมาตรฐาน คือ มีปริมาณหรือความแรงของสารสำคัญ ขาดหรือเกินจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดที่กำหนดไว้ในตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ขึ้น</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>ทะเบียนหรือมีค่าตลาดเคลื่อนผิดจากเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าความบริสุทธิ์หรือคุณลักษณะอื่นอันมีความสำคัญต่อคุณภาพผิดจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ขึ้นทะเบียนหรือเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด มีส่วนประกอบไม่ตรงตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับ แจ้งรายละเอียด หรือจัดแจ้งไว้</p> <p>ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเสื่อมคุณภาพ คือ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่สิ้นอายุตามที่ปรากฏไว้ในฉลากผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ภายหลังการผลิตได้แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกันกับผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอม หรือผลิตภัณฑ์สมุนไพรผิดมาตรฐาน</p> <p>7. การโฆษณา ห้ามผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์สมุนไพรหรือคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์สมุนไพร เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตก่อน ตามที่กำหนด</p> <p>ห้ามผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์สมุนไพรในลักษณะโอ้อวดสรรพคุณ ว่าสามารถรักษา หรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยได้อย่างศักดิ์สิทธิ์หรือตามความเชื่อส่วนบุคคล หรือสามารถรักษาโรคให้หายขาดได้ แสดงสรรพคุณอันเป็นเท็จ เกินความจริง หรือทำให้เข้าใจผิดในสรรพคุณของผลิตภัณฑ์สมุนไพรนั้น ทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดเป็นส่วนประกอบ ซึ่งความจริงไม่มีวัตถุหรือส่วนประกอบนั้น เป็นการรับรองหรือยกย่องสรรพคุณโดยบุคคล คณะบุคคลหรือสถาบันใดๆ กระทำโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการโฆษณาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>8. การส่งเสริมผู้ประกอบการ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมความสามารถของผู้ผลิตหรือผู้ขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายซึ่งเป็นผู้ประกอบการ แจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอรับการส่งเสริม สนับสนุนการประกอบกิจการตามความพร้อมและความต้องการของผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรหรือให้ความช่วยเหลือในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่างๆ ทั้งในด้านการส่งเสริมการเพาะปลูก การเพาะเลี้ยง การส่งเสริมคุณภาพ การผลิต การจัดการ และการตลาด ส่งเสริมการรวมตัวหรือความร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการกับภาคธุรกิจหรือลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ให้คำปรึกษาในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน หรือการเตรียมเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับการผลิตหรือการขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร การขอรับการประเมินรับรอง</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>มาตรฐาน การขอขึ้นทะเบียนตำรับ การแจ้งรายละเอียด หรือการจดแจ้งผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่จะผลิต โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย อบรมพัฒนาศักยภาพในการประกอบการ ให้สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการอบรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้เอกสารคำแนะนำ คู่มือ หนังสือวิชาการ หรือเอกสารที่ส่วนราชการจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ โดยไม่ต้องเสียค่าเอกสาร</p>		
<p>5. พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559</p>	<p>กิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพเป็นกิจการด้านบริการที่สร้างงานและรายได้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก และเป็นกิจการที่ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้รับบริการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมายาวนาน จึงมีผู้ประกอบการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี แต่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำกับดูแลการดำเนินกิจการนี้เป็นการเฉพาะ ผู้ประกอบกิจการ ผู้ดำเนินการ และผู้ให้บริการจำนวนมากขาดความรู้และทักษะในการประกอบกิจการ และการให้บริการของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน และส่งผลกระทบต่อสุขภาพ</p>	<p>1. นิยามที่สำคัญ</p> <p>“สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กิจการสปา อันได้แก่ บริการที่เกี่ยวกับการดูแลและเสริมสร้างสุขภาพโดยวิธีการบำบัดด้วยน้ำและการนวดร่างกายเป็นหลัก ประกอบกับบริการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอีกอย่างน้อยสามอย่าง เว้นแต่เป็นการดำเนินการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ที่เป็นการให้บริการในสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ</p> <p>(2) กิจการนวดเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมความงาม เว้นแต่การนวดเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมความงามในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในหน่วยบริการสาธารณสุขของหน่วยงานของรัฐ หรือการนวดที่เป็นการให้บริการในสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ</p> <p>(3) กิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</p> <p>“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการบริหารจัดการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ขอรับอนุญาต - ผู้รับอนุญาตที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ - ผู้ดำเนินการที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการบริหารจัดการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ - ผู้ให้บริการที่เป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนให้ทำหน้าที่บริการเพื่อสุขภาพในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
	<p>ร่างกาย หรือจิตใจของผู้รับบริการ ประกอบกับมีผู้ใช้คำว่าสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ เพื่อประกอบกิจการแฝงอย่างอื่นอันส่งผลกระทบต่อ ความ เชื่อ มั่น ของ ผู้รับบริการชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีต่อกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพสมควรมีกฎหมายที่กำกับดูแลการประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การดำเนินกิจการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีมาตรฐานอันเป็นการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนและคุ้มครองผู้บริโภค</p>	<p>“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนให้ทำหน้าที่บริการเพื่อสุขภาพในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</p> <p>2. คณะกรรมการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่สำคัญ เช่น เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพต่อรัฐมนตรี กำหนดมาตรการในการส่งเสริมสถานประกอบการเพื่อสุขภาพให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนการส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่มให้เข้าถึงและได้รับประโยชน์ เป็นต้น</p> <p>3. ใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียน กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต</p> <p>(1) ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด ได้แก่ มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เป็นคนวิกลจริต ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าทำผิดเกี่ยวกับเพศ ยาเสพติด การค้ำมนุษย์ และการค้าประเวณี ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและยังไม่ครบกำหนด 2 ปีนับถึงวันยื่นคำขอซึ่งกรณีนี้นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวเช่นเดียวกัน</p> <p>(2) ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุ 5 ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุ</p> <p>(3) ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพรายปีตามอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>กำหนด จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ จนกว่าจะชำระค่าธรรมเนียม และถ้ายังคงไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน 6 เดือนนับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>(4) ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพสิ้นสุดลง เมื่อผู้รับอนุญาตตาย การสิ้นสุดความเป็นนิติบุคคล เลิกประกอบกิจการ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>(5) การโอนใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(6) ในกรณีผู้รับอนุญาตถึงแก่ความตายและทายาทมีความประสงค์ จะประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามกำหนด ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายใน 90 วันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพนั้นสิ้นสุดลง แต่ในระหว่างระยะเวลาการยื่นเรื่องขอโอนใบอนุญาตดังกล่าว ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตเข้าประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับอนุญาต จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาต โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(7) ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งให้ผู้อนุญาตทราบพร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบกิจการแก่ผู้อนุญาตภายใน 15 นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ ทั้งนี้ การเลิกประกอบกิจการไม่เป็นเหตุให้ผู้รับอนุญาตพ้นจากความรับผิดที่มีตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(8) ผู้ดำเนินการ ต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการจากผู้อนุญาต การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>และการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องมีคุณสมบัติ ประกอบด้วย มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ มีวุฒิบัตรหรือประกาศนียบัตรด้านการบริการเพื่อสุขภาพที่ได้รับการรับรองจากกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ผ่านการทดสอบและประเมินความรู้ความสามารถจากกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ไม่เป็นคนวิกลจริต ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าทำผิดเกี่ยวกับเพศ ยาเสพติด การค้ำมนุษย์ และการค้าประเวณี ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจ แก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการและยังไม่ครบกำหนด 1 ปีนับถึงวันยื่นคำขอ ซึ่งกรณีที่เป็นนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวเช่นเดียวกัน</p> <p>(9) ผู้ให้บริการ ต้องยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการต่อผู้อนุญาต โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องมีคุณสมบัติประกอบด้วย มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ได้รับวุฒิบัตรหรือประกาศนียบัตรด้านการบริการเพื่อสุขภาพที่ได้รับการรับรองจากกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ</p> <p>4. หน้าที่ของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการ ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการ ต้องประกอบกิจการให้ตรงตามประเภทของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต โดย</p> <p>(1) การใช้ชื่อสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ และการต้องมีผู้ดำเนินการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>(2) มาตรฐานด้านสถานที่ ความปลอดภัย และการให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>(3) ผู้รับอนุญาตต้องมีหน้าที่ในการแสดงใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการเพื่อสุขภาพที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จัดให้มีผู้ดำเนินการอยู่ประจำสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตลอดเวลาทำการ พร้อมทั้งแสดงชื่อผู้ดำเนินการไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย จัดทำทะเบียนประวัติผู้ดำเนินการและผู้ให้บริการ รักษามาตรฐานด้านสถานที่ความปลอดภัย และการให้บริการให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต รับผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการเท่านั้นเข้าทำงานในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ไม่โฆษณาในลักษณะใช้ข้อความอันเป็นเท็จ โอ้อวดเกินความเป็นจริง ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับการให้บริการเพื่อสุขภาพ และมีลักษณะส่อไปในทางลามกอนาจาร ควบคุมดูแลมิให้สถานประกอบการเพื่อสุขภาพก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ห้ามมิให้มีการจัดสถานที่หรือสิ่งอื่นใดสำหรับให้ผู้ให้บริการแสดงตนเพื่อให้สามารถเลือกผู้ให้บริการได้ ควบคุมดูแลให้มีการลักลอบหรือมีการค้าประเวณี หรือมีการกระทำหรือบริการที่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ห้ามมิให้หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการจำหน่ายหรือเสพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ห้ามมิให้หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ห้ามมิให้หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ระหว่างเวลาทำการ ห้ามมิให้หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</p> <p>ผู้ดำเนินการ มีหน้าที่จัดทำคู่มือปฏิบัติงานสำหรับบริการหรือคู่มือการใช้ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ และพัฒนาผู้ให้บริการให้สามารถให้บริการได้ตามคู่มือที่จัดทำขึ้น ควบคุมดูแลการบริการ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ และใช้ได้อย่างปลอดภัย สอบถามและบันทึกข้อมูลสุขภาพพื้นฐาน และคัดกรองผู้รับบริการเพื่อจัดบริการที่</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>เหมาะสมแก่สุขภาพของผู้รับบริการ ควบคุมดูแลผู้ให้บริการให้ปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด และควบคุมดูแลมิให้ผู้ให้บริการออกไปให้บริการนอกสถานประกอบการเพื่อสุขภาพในเวลาทำงาน จัดให้มีมาตรการดูแลความปลอดภัยในการทำงาน และป้องกันมิให้ผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ และบุคคลซึ่งทำงานในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพถูกล่วงละเมิดทางเพศ รวมทั้งมีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลไม่ให้มีการลักลอบหรือค้าประเวณี การกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี การจำหน่ายหรือเสพเครื่องตีมีนเมาและยาสูบ การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การปล่อยให้ผู้มีอาการมีนเมาประพฤตินุญ และ การปล่อยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานประกอบการด้วย</p> <p>5. การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการลบชื่อออกจากทะเบียน ที่กล่าวถึงอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการกับผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ โดยผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจะต้องปฏิบัติตาม ในขณะที่อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการในกรณีที่ ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการขาดคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ทั้งนี้ ผู้รับอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาหากมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบกิจการได้อีก 60 วัน และถ้าเป็นนิติบุคคลให้แต่งตั้งบุคคลแทนภายใน 30 วัน</p>		
5.1 กฎกระทรวงการอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2560		<p>การขอรับอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ และการออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอโอนใบอนุญาต การขอรับโอนใบอนุญาต และการอนุญาต การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต และการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
5.2 กฎกระทรวงกำหนดบริการอื่นในกิจการสปา พ.ศ. 2560		กล่าวถึง บริการอื่นในกิจการสปาจำนวน 29 รายการ ได้แก่ การขัดผิวกาย การขัดผิวหน้า การใช้ผ้าห่มร้อน การทำความสะอาดผิวกาย การทำสะอาดผิวหน้า การทำสมาธิ การนวดหน้า การบริการอาหารหรือเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ การบำรุงผิวกาย การบำรุงผิวหน้า การประคบด้วยความเย็น การประคบด้วยหินร้อน การปรับสภาพผิวหน้า การแปรงผิว การพอกผิวกาย การพอกผิวหน้า การพันตัว การพันร้อน การอบซาวน่า การอบไอน้ำ การอบด้วยทรายร้อน ซิบอล ไทเก็ก ไทชิ พิลาทิส พิทบอล โยคะ ฤาษีตัดตน และแอโรบิก		
5.3 กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานด้านสถานที่ ความปลอดภัย และการให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพประเภทกิจการสปา และกิจการนวดเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมความงาม พ.ศ. 2560		<p>กำหนดมาตรฐานด้านสถานที่ มาตรฐานด้านความปลอดภัย และมาตรฐานด้านการให้บริการ ที่สถานประกอบการเพื่อสุขภาพประเภทกิจการสปา และกิจการนวดเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมความงาม ต้องปฏิบัติ เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มาตรฐานด้านสถานที่ ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบกิจการอยู่ในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่น ต้องแบ่งเขตพื้นที่บริเวณให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่ใช่กิจการสถานบริการที่เป็นสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ รวมทั้งต้องไม่รบกวนต่อการให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพด้วย รวมทั้งพื้นที่ภายในสถานประกอบการจะต้องไม่มีช่องทางที่ให้ผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการไปมาหาสู่กันกับสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ มาตรฐานด้านสถานที่ ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบกิจการอยู่ในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่น ต้องแบ่งเขตพื้นที่บริเวณให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่ใช่กิจการสถานบริการที่เป็นสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ รวมทั้งต้องไม่รบกวนต่อการให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพด้วย รวมทั้งพื้นที่ภายในสถานประกอบการจะต้องไม่มีช่องทางที่ให้ผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการไปมาหาสู่กันกับสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ 2. มาตรฐานด้านความปลอดภัย มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลไว้ในสถานประกอบการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาที่มีการให้บริการ มีป้ายหรือข้อความเพื่อแสดง หรือเตือนให้ผู้รับบริการระมัดระวังอันตรายหรือบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการ 		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>เกิดภัยอันตราย มีการทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องมือทุกชนิดอย่างถูกสุขลักษณะหลังจากการใช้งานและให้บริการก่อนมีการนำกลับมาใช้ให้บริการครั้งต่อไป และต้องนำอุปกรณ์และเครื่องมือไปผ่านกรรมวิธีการฆ่าเชื้อที่สามารถฆ่าและควบคุมเชื้อได้ทุกครั้งหลังจากการใช้งานและให้บริการในกรณีที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรค จัดให้ผู้ให้บริการต้องใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อจากระบบทางเดินหายใจในกรณีที่มีการให้บริการที่ใกล้ชิดกับผู้รับบริการ มีระบบการเก็บและป้องกันการติดเชื้อจากมูลฝอยที่เหมาะสม ถูกสุขลักษณะและมีวิธีการควบคุมการติดเชื้อหรือการแพร่กระจายของเชื้อโรคมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ และติดตั้งเครื่องดับเพลิงไว้ในตำแหน่งที่เห็นชัดเจนอย่างน้อย 1 เครื่อง ณ บริเวณทางเข้าออกหลักของสถานประกอบการ</p> <p>3. มาตรฐานด้านการให้บริการ ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ได้แก่ ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยการสถานบริการหรือกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ต้องแสดงรายการการให้บริการและอัตราค่าบริการไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ง่ายหรือสามารถตรวจสอบได้ ณ สถานประกอบการ ต้องไม่จัดให้มีบริการอื่นใดที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการในสถานประกอบการ ต้องกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการที่รัดกุม สุภาพ สะอาด เรียบร้อย และสะดวกต่อการปฏิบัติงาน โดยมีป้ายชื่อผู้ให้บริการติดไว้ที่บริเวณหน้าอก และมีการกำหนดเวลาเปิดปิดที่ชัดเจนและแน่นอน โดยอยู่ระหว่าง 06.00 - 24.00 น. ทั้งนี้ สถานประกอบการเพื่อสุขภาพประเภทกิจการสปาต้องมีการจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับบริการไว้เป็นหลักฐานด้วยตามแบบที่อธิบดีประกาศ</p>		
<p>6. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541</p>	<p>กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ได้ใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. 2504 ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการ</p>	<p>1. นิยามที่สำคัญ</p> <p>“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สถานพยาบาล - ประเภทไม่รับผู้ป่วย - ค้างคืน - คลินิก - โรงพยาบาล 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	<p>ของสถานพยาบาลปัจจุบัน สมควรที่จะดำเนินการควบคุม กิจการสถานพยาบาลเพื่อให้ ความคุ้มครองประชาชน ผู้รับบริการจากสถานพยาบาล มากยิ่งขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการ อนุญาตให้ประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิด สถานพยาบาล การเพิกถอน ใบอนุญาต การโฆษณากิจการ ของสถานพยาบาล ตลอดจน กำหนดอำนาจหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ควบคุมดูแลสถานพยาบาล และกำหนดหน้าที่ของผู้รับ อนุญาตและผู้ดำเนินการ สถานพยาบาลให้เหมาะสม ยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการกำหนด จำนวนสถานพยาบาลที่จะให้ จัดตั้งได้หรือมีบริการทาง การแพทย์บางชนิดในท้องที่ใด ท้องที่หนึ่งได้ เพื่อให้มีการ ประกอบกิจการในลักษณะที่ ให้บริการทางสาธารณสุขที่ เป็นประโยชน์แก่ประชาชน อย่างแท้จริง สมควรปรับปรุง</p>	<p>ครุรักษ์ หรือการประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึง สถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ</p> <p>2. การประกอบกิจการสถานพยาบาลและการดำเนินการสถานพยาบาล สถานพยาบาลมี 2 ประเภท ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน</p> <p>(2) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน</p> <p>3. กำหนดเงื่อนไขในการพิจารณาออกใบอนุญาตว่าผู้ขอรับใบอนุญาตต้องจัด ให้มีกรณีดังต่อไปนี้โดยครบถ้วนถูกต้องแล้ว กล่าวคือ</p> <p>(1) มีแผนงานการจัดตั้งสถานพยาบาลที่ได้รับอนุมัติแล้ว</p> <p>(2) มีสถานพยาบาลตามลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(3) มีเครื่องมือ เครื่องใช้เวชภัณฑ์หรือยานพาหนะตามชนิดและจำนวนที่ กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(4) มีผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามวิชาชีพและจำนวนที่กำหนด</p> <p>(5) ชื่อสถานพยาบาลโดยเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>4. เมื่อได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องจัด ให้มีผู้ดำเนินการคนหนึ่งทำหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการ สถานพยาบาลนั้น และได้กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการสถานพยาบาล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต โดยในการพิจารณาออกใบอนุญาตจะต้อง ปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม และต้องไม่เป็นผู้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้วสองแห่ง รวมทั้งต้องสามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิด หากผู้ดำเนินการ พ้นจากหน้าที่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ผู้รับอนุญาตอาจมอบหมาย ให้บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดดำเนินการแทนได้แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยต้อง แจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบด้วย</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น	<p>5. ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลนั้นและต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(1) ชื่อสถานพยาบาล</p> <p>(2) รายการเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การพยาบาล การผดุงครรภ์ ทันตกรรม เภสัชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะซึ่งประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลนั้น</p> <p>(3) อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการและสิทธิของผู้ป่วย ซึ่งผู้รับอนุญาตจะเรียกเก็บหรือยินยอมให้มีการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลหรือค่าบริการเกินอัตราที่ได้แสดงไว้มิได้และต้องให้บริการแก่ผู้ป่วยตามสิทธิที่ได้แสดงไว้</p> <p>6. ผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ได้แก่</p> <p>(1) ควบคุมดูแลมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลประกอบวิชาชีพผิดไปจากสาขาที่ได้แจ้งไว้ในการขอรับใบอนุญาตหรือมิให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ประกอบวิชาชีพทำการประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล</p> <p>(2) ควบคุมดูแลให้ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย</p> <p>(3) ควบคุมดูแลให้มีการรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนเกินจำนวนเตียงตามที่กำหนด เว้นแต่กรณีฉุกเฉินและกำหนดให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน ดังนี้ จัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามวิชาชีพและจำนวนที่กำหนดตลอดเวลาทำการ จัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาล จัดให้มีและรายงานหลักฐานเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลและผู้ป่วย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>7. ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการของสถานพยาบาลต้องควบคุมและดูแลให้มีการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยซึ่งอยู่ในสภาพอันตรายและจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉินเพื่อให้ผู้ป่วยพ้นจากอันตราย และหากมีความจำเป็นต้องส่งผู้ป่วยไปรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลอื่น ก็ต้องจัดให้มีการส่งต่อไปยัง</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>สถานพยาบาลอื่นตามความเหมาะสมและกำหนด ห้ามมิให้มีการโฆษณาหรือประกาศด้วยประการใดๆ เพื่อชักชวนให้มีผู้มาขอรับบริการจากสถานพยาบาลของตน โดยใช้ข้อความเท็จหรือเกินความจริงหรือน่าจะเกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสถานพยาบาลนั้น หากมีการฝ่าฝืนผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ระงับการกระทำดังกล่าวได้</p>		
<p>7. พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2556</p>	<p>เนื่องจากปัจจุบันจำนวนผู้ประกอบการโรคศิลปะในสาขาแพทย์แผนไทยและสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ มีบุคลากรที่มีคุณสมบัติ วิทยุฒิความรู้ความชำนาญเพิ่มมากขึ้น มีวิทยาการและเทคโนโลยีได้เจริญก้าวหน้าเป็นอันมากซึ่งมีศักยภาพเพียงพอที่จะปกครองตนเองได้ จึงแยกการกำกับดูแลและการควบคุมการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและการประกอบอาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบโรคศิลปะและคณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยและสาขาการแพทย์ไทยประยุกต์โดยจัดตั้งเป็น “สภาการแพทย์แผนไทย” ขึ้น</p>	<p>1. นิยามที่สำคัญ</p> <p>“การแพทย์แผนไทย” หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และให้หมายความรวมถึง การเตรียมการผลิตยาแผนไทย และการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ โดยอาศัยความรู้หรือตำราที่ได้ถ่ายทอดและพัฒนาสืบต่อกันมา</p> <p>“วิชาชีพการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า วิชาชีพที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์</p> <p>“การประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า การประกอบวิชาชีพที่กระทำหรือมุ่งหมายจะกระทำต่อมนุษย์ เกี่ยวกับการแนะนำ การตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การรักษาโรค การป้องกันโรค การส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพ โดยอาศัยองค์ความรู้ด้านเวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย การผดุงครรภ์ไทย การนวดไทย การแพทย์พื้นบ้านไทย และองค์ความรู้ด้านอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ด้วยกรรมวิธีการแพทย์แผนไทยซึ่งถ่ายทอดหรือพัฒนาสืบต่อกันมาตามตำราการแพทย์แผนไทยหรือจากสถานศึกษาที่สภาการแพทย์แผนไทยรับรอง</p> <p>“การประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์” หมายความว่า การประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย โดยอาศัยองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ รวมทั้งการประยุกต์ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย - ผู้ประกอบวิชาชีพแผนไทยประยุกต์ - ผู้ประกอบการสถานพยาบาลการแพทย์แผนไทย 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	<p>กำหนดและควบคุมการมาตรฐานและจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ การแพทย์แผนไทยและควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลที่ไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชนได้ พร้อมทั้งเป็นการสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาวิชาชีพการแพทย์แผนไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป</p>	<p>“การนวดไทย” หมายความว่า การตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด การรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพ โดยใช้องค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการนวดไทย ทั้งนี้ ด้วยกรรมวิธี การแพทย์แผนไทย</p> <p>“การแพทย์พื้นบ้านไทย” หมายความว่า การตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด การรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพ โดยใช้องค์ความรู้ซึ่งสืบทอดกันมาในชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้ ด้วยกรรมวิธีการแพทย์แผนไทย</p> <p>2. ให้มีสภาการแพทย์แผนไทย มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษา การพัฒนา การวิจัย ควบคุม กำกับ ดูแลความประพฤติ จริยธรรม และกำหนดมาตรฐานการให้บริการ อีกทั้งให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้การศึกษากาการแพทย์แผนไทยกับประชาชนและองค์กรอื่น ตลอดจนการให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ มีอำนาจหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการแพทย์แผนไทยของสถาบันต่างๆ รับรองหลักสูตรและวิทยฐานะสำหรับฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในด้านต่างๆ ของวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และออหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ซึ่งจะจัดทำแผนการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการแพทย์แผนไทยและรายงานผลการดำเนินงานต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง โดยมีรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาการแพทย์แผนไทยและมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>3. ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ มีสิทธิและหน้าที่ ในการขอขึ้นทะเบียน รับใบอนุญาต ขอหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการแพทย์แผนไทยตามข้อบังคับสภาการแพทย์แผนไทย</p> <p>4. สมาชิกสภาการแพทย์แผนไทย คุณสมบัติ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพการแพทย์แผนไทยดังต่อไปนี้ ได้รับการฝึกอบรมจาก</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>สถาบันหรือสถานพยาบาลที่สภาการแพทย์แผนไทยรับรอง โดยมีผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยซึ่งได้รับอนุญาตให้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้ให้การอบรมและ ต้องสอบผ่านความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการแพทย์แผนไทย หรือ ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาสาขาการแพทย์แผนไทยหรือ สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์จากสถาบันการศึกษาที่สภาการแพทย์แผนไทยรับรอง และต้องสอบผ่านความรู้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการแพทย์แผนไทย หรือ เป็นผู้มีส่วนราชการรับรองความรู้การแพทย์พื้นบ้านไทย โดยผ่านการประเมินหรือ การสอบ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการแพทย์แผนไทย ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่ง ความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ สภาการแพทย์แผนไทย</p> <p>5. การควบคุมการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และการประกอบวิชาชีพการแพทย์ไทยประยุกต์ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ กระทำ การประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ในกรณี การกระทำต่อตนเอง การช่วยเหลือแก่ผู้ป่วย ตามหน้าที่ ตามหลักมนุษยธรรมหรือตามธรรมจรรยาโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ในความควบคุมของสถาบันการศึกษา วิชาชีพการแพทย์แผนไทยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือสภาวิชาชีพไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา บุคคลซึ่งปฏิบัติงานใน สถานพยาบาล ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา การ ประกอบวิชาชีพ ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ ทั้งนี้ โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดหมอบ้าน ซึ่งมีความรู้ความสามารถ</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		ด้วยภูมิปัญญา ตามวัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมานานไม่น้อยกว่าสิบปีเป็นที่นิยมยกย่องจากชุมชน		
8. พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551	สภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและวิทยาการทางการแพทย์อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวในด้านการค้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์ สมควรปรับปรุงบทนิยาม บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรีในการออกประกาศ องค์กรประกอบของคณะกรรมการ การขออนุญาตและการอนุญาต การเลิกกิจการและการโอนกิจการหน้าที่ของผู้รับอนุญาต ผู้แจ้งรายการละเอียดและผู้ขายฉลากและเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์ การควบคุมเครื่องมือแพทย์ การโฆษณาอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ การพักใช้ และการเพิกถอนใบจดทะเบียนสถานประกอบการใบอนุญาต และใบแจ้งรายละเอียดและการอุทธรณ์ รวมทั้งเพิ่มเติม	<p>1. เครื่องมือแพทย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่</p> <p>(1) เครื่องมือแพทย์ที่ต้องได้รับอนุญาต ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าเครื่องมือแพทย์ ต้องได้รับจดทะเบียนสถานประกอบการผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ และได้รับอนุญาตให้ผลิต หรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์นั้นได้ ผู้ขายต้องได้รับอนุญาต กล่าวคือ ผู้ที่ประสงค์จะขายเครื่องมือแพทย์ต้องยื่นคำขออนุญาตขาย และได้รับใบอนุญาตขายเครื่องมือแพทย์ จึงจะขายเครื่องมือแพทย์นั้นได้</p> <p>(2) เครื่องมือแพทย์ที่ต้องแจ้งรายละเอียดผู้ผลิต หรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ต้องแจ้งรายละเอียด กล่าวคือ ผู้ที่ประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ต้องได้รับจดทะเบียนสถานประกอบการผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ และได้รับใบแจ้งรายละเอียดผลิต หรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ จึงจะผลิตหรือขายเครื่องมือแพทย์นั้นได้</p> <p>(3) เครื่องมือแพทย์ที่ไม่ต้องได้รับอนุญาต หรือแจ้งรายละเอียด</p> <p>2. การยื่นคำขอลงทะเบียนสถานประกอบการผลิตเครื่องมือแพทย์ ให้ยื่นคำขอลงทะเบียนสถานประกอบการผลิตเครื่องมือแพทย์ต่อผู้อนุญาตตามแบบคำขออนุญาตผลิตเครื่องมือแพทย์ ที่เลขาธิการอาหารและยา พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานประกอบการขอลงทะเบียนสถานประกอบการผลิตเครื่องมือแพทย์ ดังต่อไปนี้ แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานที่ผลิตและสถานที่เก็บรักษาเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง แบบแปลนแผนผังสิ่งปลูกสร้างภายในบริเวณสถานที่ผลิตและสถานที่เก็บรักษาเครื่องมือแพทย์ที่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยแสดงรายการ รูปด้านหน้า ด้านข้าง แปลนพื้นและรูปตัดของอาคารที่ใช้ในการผลิตและเก็บรักษาเครื่องมือแพทย์ การแบ่งกันห้องและพื้นที่บริเวณที่ใช้ในการผลิตและเก็บรักษาเต้านมเทียมซิลิโคนใช้ฝังในร่างกาย แสดงรายการเกี่ยวกับระบบการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบโรคศิลปะประกอบวิชาชีพเวชกรรม - ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ - ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม - ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ - ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด - ผู้ประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ - ผู้นำเข้าเครื่องมือแพทย์ - ผู้ประกอบการสถานพยาบาล 	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
	<p>บทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสถานประกอบการ กระประเมินเครื่องมือแพทย์ ความรับผิดชอบทางแพ่ง ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>	<p>กำจัดน้ำเสีย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และระบบควบคุมอากาศ เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่ระบุไว้ในคำขอ</p> <p>3. คุณสมบัติผู้ขอจดทะเบียนสถานประกอบการ เป็นเจ้าของกิจการที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตจดทะเบียนสถานประกอบการ มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริต เป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วเกิน 2 ปี ก่อนวันขอจดทะเบียน ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ผู้ขอจดทะเบียนประกอบการจะต้องมีสถานที่ผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตการเก็บและการควบคุมหรือรักษาคุณภาพเครื่องมือแพทย์ที่มีลักษณะและจำนวนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>4. สถานประกอบการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ กรณีประสงค์ขอจดทะเบียนสถานประกอบการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ผู้ใดประสงค์จะนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานประกอบการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ต่อผู้อนุญาตตามแบบเลขานุการกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน การยื่นคำขอจดทะเบียนสถานประกอบการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด</p> <p>5. ฉลากและเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์</p> <p>เป็นหน้าที่ของผู้จดทะเบียนสถานประกอบการ ผู้รับอนุญาต หรือผู้แจ้งรายการละเอียดซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ต้องจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์รวมถึงผู้ขายเครื่องมือแพทย์ต้องดูแลให้มีฉลาก หรือฉลากและเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์ ตามที่ผู้จดทะเบียนสถานประกอบการ ผู้รับอนุญาต หรือผู้แจ้งรายละเอียดจัดไว้ โดยต้องไม่แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง และฉลากดังกล่าวควรเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่อ่านได้ชัดเจนทั้งนี้ จะมี</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>ภาษาอื่นด้วยก็ได้แต่ความหมายต้องตรงกับข้อความภาษาไทย การแสดงผลากเห็นสมควรให้แสดงไว้ที่เครื่องมือแพทย์ หรือกล่อง หรือภาชนะบรรจุแต่ละหน่วย และถ้าเป็นเครื่องมือแพทย์ที่ฝังในร่างกาย เช่น ผลิตภัณฑ์เต้านมเทียมซิลิโคนใช้ฝังในร่างกาย (Implanted silicone breast prosthesis) ควรระบุข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการใช้ไว้ด้วย และผู้จดทะเบียนสถานประกอบการผู้รับอนุญาต หรือผู้แจ้งรายละเอียดซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ต้องแสดงอายุการใช้ คำเตือน ข้อห้ามใช้ หรือข้อควรระวังในการใช้ไว้ในฉลากหรือเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์ ซึ่งในปัจจุบันไม่มีการประกาศใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงผลากและเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์</p> <p>6. การควบคุมเครื่องมือแพทย์ซึ่งระบุห้ามมิให้ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขาย เครื่องมือแพทย์ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เครื่องมือแพทย์ปลอม หมายความว่า เครื่องมือแพทย์ที่ทำเทียม หรือเลียนแบบทั้งหมดหรือบางส่วน เครื่องมือแพทย์ที่ลวงให้เข้าใจผิดเรื่องชื่อ ส่วนประกอบ คุณภาพ ปริมาณ เดือน ปีที่ผลิต เดือน ปี ที่หมดอายุ ชื่อผู้ผลิต สถานที่ผลิต ชื่อผู้นำเข้า หรือเครื่องหมายรับรองคุณภาพหรือเครื่องหมายการค้า เครื่องมือแพทย์ที่แสดงว่าเป็นเครื่องมือที่ได้รับอนุญาตหรือแจ้งรายละเอียดไว้แล้วซึ่งมิใช่ความจริง</p> <p>(2) เครื่องมือแพทย์ผิดมาตรฐาน หมายความว่า เครื่องมือแพทย์ที่มีคุณภาพหรือมาตรฐานไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตหรือแจ้งรายละเอียด และเครื่องมือแพทย์ที่มีมาตรฐานไม่เป็นไป หรือที่มีมาตรฐานของภาชนะบรรจุไม่เป็นไปตามมาตรา 6 (6) เว้นแต่กรณี เป็นเครื่องมือแพทย์ที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตเพื่อการส่งออกตามมาตรา 34</p>		
9. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550	เพื่อดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน รัฐจึงจำเป็นต้องดำเนินการให้ประชาชนมีความรู้เท่าทัน มี	1. นิยามที่สำคัญ “ระบบสุขภาพ” หมายความว่า ระบบความสัมพันธ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	- ผู้ป่วยวาระสุดท้าย - ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข	- นายกรัฐมนตรี - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
	<p>มีส่วนร่วม และมีระบบเสริมสร้างสุขภาพและระวังป้องกันอย่างสมบูรณ์ สมควรต้องมีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติเพื่อวางกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศ รวมทั้งมีองค์กรและกลไกเพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายในการสร้างเสริมสุขภาพ และสามารถดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง</p>	<p>“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัวและชุมชน</p> <p>2. รับรองสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด เช่น บุคคลมีสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ และมีหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการให้เกิดสิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ สุขภาพของผู้หญิงในด้านสุขภาพทางเพศ และสุขภาพของระบบเจริญพันธุ์ ซึ่งมีความจำเพาะ ชับซ้อนรวมทั้งสุขภาพของเด็ก คนพิการ คนสูงอายุ คนด้อยโอกาสในสังคมที่มีความจำเพาะในเรื่องสุขภาพ ต้องได้รับการสร้างเสริม และคุ้มครองอย่างสอดคล้องและเหมาะสม ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล จะนำไปเปิดเผยไม่ได้</p> <p>3. การให้บริการสาธารณสุขของหน่วยบริการ และเครือข่ายหน่วยบริการ และกำหนดมาตรการในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักประกันสุขภาพแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพ กำหนดหลักเกณฑ์การให้บริการสาธารณสุข</p> <p>4. กำหนดให้มีสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน คณะอนุกรรมการของคณะกรรมการดังกล่าว และคณะกรรมการสอบสวน ทั้งมีหน้าที่รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการบริการสาธารณสุข จ่ายค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุขตามที่คณะกรรมการกำหนด และกำกับดูแลหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการในการให้บริการสาธารณสุขให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>5. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย สนับสนุนและส่งเสริมการจัดบริการสาธารณสุขของหน่วยบริการ</p> <p>6. กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม - ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ - ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ - บุคคลทั่วไป 	

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>บริการ ตามที่กฎหมายกำหนด และมีอำนาจสั่งให้หน่วยบริการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขที่กำหนด ชำระค่าปรับทางปกครอง</p> <p>6. รับรองสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด</p>		
<p>10. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535</p>	<p>กำหนดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครทำหน้าที่ขับเคลื่อนการบังคับใช้กฎหมายในระดับพื้นที่โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน และกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญเพื่อระงับและจัดการตามความจำเป็นมิให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีก ตลอดจนกำหนดให้ผู้ขออนุญาตในกิจการประเภทหรือบางขนาดต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่ออำนวยความสะดวกธรรมแก่</p>	<p>กฎหมายฉบับนี้มีลักษณะการกระจายอำนาจไปสู่ส่วนท้องถิ่นมากที่สุด โดยกฎหมายให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่ คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด และคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพฯ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการบังคับใช้กฎหมายในระดับพื้นที่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กฎหมายที่คุ้มครองประชาชนด้านสุขลักษณะและการอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมทั้งกิจกรรม การกระทำทุกอย่างและกิจการประเภทต่างที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน ตั้งแต่ระดับบุคคล คริวเรือน ชุมชน ตลอดจนกิจการขนาดเล็ก เช่น หาบเร่ แผงลอย สถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร ตลาด กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ</p> <p>1. คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น</p> <p>“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ขากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลอดจน ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน</p> <p>“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ - ผู้ประกอบการตลาด - ผู้ได้รับใบอนุญาตในการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ - ผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาล - ผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาลสัตว์ - ผู้ประกอบกิจการห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย 	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>

กฎหมาย	เหตุผลในการออก กฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตาม กฎหมาย
	<p>ประชาชนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ให้เกิดความรอบคอบโดยให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน</p>	<p>“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม</p> <p>“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง</p> <p>2. การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย กล่าวถึง การเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ในเรื่อง ห้ามการถ่ายเท ทั้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้ กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด</p> <p>3. สุขลักษณะของอาคาร กล่าวถึง การควบคุมใช้อาคารหรือส่วนของอาคาร ความชำรุด หรือสภาพทรุดโทรม การวางสินค้าและสัมภาระ หรือการจัดวางสิ่งของ ชับซ้อนกันมากเกินไป หรือมีจำนวนผู้อยู่อาศัยจำนวนมากเกินไปจนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เจ้าของอาคารแก้ไขจัดการให้ถูกสุขลักษณะ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือให้กำจัดสัตว์พาหะของโรคภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>4. เหตุรำคาญ คือ เหตุอันที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยหรือผู้ประสพภัยกับเหตุนั้น ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ ได้แก่ แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใด ซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใด เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธี</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>ใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชนรวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วย ตลอดทั้งการดูแลปรับปรุง บำรุงรักษา บรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ</p> <p>5. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กล่าวถึง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล โดยให้กำหนดประเภทกิจการตามประกาศของรัฐมนตรีที่ต้องมีการควบคุมในพื้นที่ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ดำเนินกิจกรรมปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ สำหรับการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติของท้องถิ่น</p> <p>6. การกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร โดยให้ ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติในการกำกับดูแล กำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภทของอาหารหรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ หรือตามวิธีการจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง ใช้ และดูแลรักษาสถานที่และสุขลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือที่ใช้สะสมอาหาร</p>		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ กำหนดเวลาจำหน่ายอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำประกอบ ปรุง เก็บรักษาหรือเสิร์ฟอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ		
10.1 กฎกระทรวงการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560		กฎหมายกำหนดให้ สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร การสุขาภิบาล สถานประกอบกิจการ ต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาลสถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ อาคารต้องมั่นคง แข็งแรง และเหมาะสมที่จะประกอบกิจการตามที่ได้ขออนุญาต มีลักษณะถูกต้องตาม พรบ.ควบคุมอาคาร มีการเก็บรวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ สถานประกอบการต้องไม่มีน้ำท่วมขัง มีการป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคถูกต้องตามหลักวิชาการ มีการดำเนินการในโรงครัวอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร จัดวางสิ่งของเป็นระเบียบ มีน้ำสะอาดสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ		
10.2 กฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ.2561		<ol style="list-style-type: none"> 1. สุขลักษณะของส้วม เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคาร หรือสถานที่ที่มีส้วมต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ หรือต่อท่อไปยังระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม สำหรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่ให้บริการ ส้วมสาธารณะต้องดำเนินการให้ส้วมสาธารณะถูกสุขลักษณะตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ 2. สุขลักษณะในการขนสิ่งปฏิกูล ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลต้องตรวจสุขภาพประจำปี ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสิ่งปฏิกูล และต้องขนสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ โดยจัดให้มียานพาหนะขนสิ่งปฏิกูลและอุปกรณ์ที่จำเป็น ที่มีจำนวนเพียงพอกับการให้บริการ ดำเนินการสุบสิ่งปฏิกูลในเวลาที่เหมาะสม โดยต้องมีมาตรฐานป้องกันกลิ่น ในขณะที่ทำการสุบสิ่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้รบกวนผู้ที่พักอาศัยในอาคารหรือสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ 		

กฎหมาย	เหตุผลในการออกกฎหมาย	สาระสำคัญ	ผู้ได้รับผลกระทบ	ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
		<p>3. สุขลักษณะในการกำจัดสิ่งปฏิกูล ระบบสิ่งกำจัดสิ่งปฏิกูลแบ่งออกเป็น 2 ระบบ ได้แก่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ และระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องมีประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบลากตะกอน และวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐาน กากและน้ำทิ้งต้องมีไขหนอนไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนด</p>		

หมายเหตุ เนื่องจากกฎหมายแต่ละฉบับมีรายละเอียดมาก และยังมีกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ อีกจำนวนมาก นอกจากนี้ กฎหมายหลักและกฎหมายลำดับรองยังมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การศึกษารวบรวมกฎหมายและกฎระเบียบที่บังคับใช้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจด้านสาธารณสุขฉบับนี้ จึงเป็นการรวบรวมจากกฎหมายหลักและกฎหมายลำดับรองที่ประกาศบังคับใช้ขณะที่ทำการศึกษาและรวบรวมเฉพาะในบางฉบับเท่านั้น โดยมุ่งหวังให้ผู้ประกอบการ SME ได้ทำความเข้าใจถึงสาระสำคัญของกฎหมายหลักและกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรศึกษาเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีการรวบรวมกฎหมายหลักและกฎหมายลำดับรองที่บังคับใช้ล่าสุด